

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/73/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119211272
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Július Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7119211272.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Tótha a sudcov JUDr. Mareka Kotoru a JUDr. Moniky Šablovej v spore žalobcu: Poľnohospodárske družstvo VINOHRADY Choňkovce, 250 Choňkovce, 072 63 Choňkovce, IČO: 00 197 271, právne zastúpený JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, IČO: 31 303 064, proti žalovanému: Východoslovenská energetika, a.s., Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 44 483 767, právne zastúpený KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., sídlo: Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 003 848, o zaplatenie 14.422,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti II. výroku uznesenia Mestského súdu Košice č. k. 32Cb/85/2019-122 z 5. marca 2024, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie Mestského súdu Košice č. k. 32Cb/85/2019-122 z 5. marca 2024 v napadnutom II. výroku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 20.7.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 40.272,14 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 22.264,90 eura od 19.6.2015 do zaplatenia, zo sumy 18.007,24 eura od 18.7.2015 do zaplatenia; zároveň žiadal náhradu trov konania. Súd prvej inštancie (v čase podania žaloby Okresný súd Košice I) o žalobe viedol spor pod sp. zn. 27Cb/189/2015.

2. Žalobca nárok odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 19.11.2014 uzavretá Zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. OZE_169_2011_15_VSE (ďalej len „Zmluva“). V zmysle čl. I Zmluvy, predmetom uvedenej Zmluvy, bol aj záväzok žalobcu dodať elektrinu žalovanému v zmysle ustanovení zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o podpore“) v znení účinnom v čase fakturácie. Záväzku žalobcu korešpondoval záväzok žalovaného odobrať od žalobcu elektrinu vyrobenú obnoviteľnými zdrojmi a zaplatiť za ňu určenú cenu a prevziať záväzok zodpovednosti za odchýlku žalobcu v zmysle ustanovení Zákona o podpore. Žalobca v mesiacoch máj a jún 2015 vyrobil a žalovanému dodal elektrinu v množstvách uvedených vo faktúrach (faktúra č. 310520152 zo dňa 04.06.2015 za dodanú elektrinu v mesiaci máj 2015; faktúra č. 30062015 zo dňa 03.07.2015 za dodanú elektrinu v mesiaci jún 2015) vystavených v súlade so zmluvnými dojednaniami, so Zmluvou a za dodanú elektrinu si vyúčtoval cenu spolu s doplatkom v zmysle ustanovení Zákona o podpore určeného Cenovým rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) vydaného žalobcovi. Žalovaný v lehotách splatnosti vystavené faktúry v mesiacoch máj a jún 2015 neuhradil.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodov, ktoré špecifikoval vo vyjadreniach k žalobe.

4. Súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol v zmysle § 213 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) t.č. už právoplatným rozsudkom zo dňa 4.6.2019, č.k. 27Cb/189/2015-123

tak, že výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 25.849,51 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05% zo sumy 13.101,46 eura od 19.6.2015 do zaplatenia, zo sumy 12.748,05 eura od 18.7.2015 do zaplatenia a výrokom II. v prevyšujúcej časti spor o zaplatenie, v ktorom konaní 14.422,63 eura spolu s príslušenstvom, vylúčil na samostatné konanie, s tým že vo vylúčenom konaní rozhodne aj o trovách celého konania. Súd o prevyšujúcej časti v zmysle výroku II. rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 4.6.2019, č.k. 27Cb/189/2015-123, rozhodol v samostatnom súdnom spore, ktoré je súdom prvej inštancie vedené pod sp. zn. 32Cb/85/2019.

5. V spore vedenom pod sp. zn. 32Cb/85/2019 podaním, doručeným súdu prvej inštancie elektronicky dňa 23.10.2023, žalobca žalobu zobral v celom rozsahu späť, konanie žiadal zastaviť. Žiadal, aby mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,18% podľa jeho úspechu v celom súdnom spore.

6. Žalovaný, písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.2.2024 súhlasil so zastavením konania na základe späťvzatia žalobcu v prevyšujúcej časti žalobného návrhu v spore vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 32Cb/85/2019. Žalovaný nesúhlasil s výpočtom náhrady trov konania, ktoré žalobca žiadal priznať a poukázal na nesprávny výpočet pomeru úspechu a neúspechu strán sporu, pri zohľadnení priznaného a vyplateného nároku s príslušenstvom žalobcovi a žalobcom pôvodne uplatneného nároku s príslušenstvom.

7. Súd prvej inštancie rozhodol v spore s poukazom na § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie na základe dispozitívneho úkonu žalobcu - späťvzatie žaloby v rozsahu prevyšujúceho nároku a so súhlasom žalovaného, rozhodol v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami tak, že konanie v prevyšujúcom rozsahu, v rozsahu zaplatenia istiny vo výške 14.422,63 eura s príslušenstvom (úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 9.163,44 eura od 19.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 5.259,19 eura od 18.07.2015 do zaplatenia) zastavil.

8. Súd prvej inštancie v uznesení uviedol, že predmetom celého súdneho sporu bolo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť peňažnú sumu vo výške 40.272,14 eura s prísl. titulom kúpnej ceny za žalobcom dodanú a žalovaným odobratú elektrinu v zmysle medzi stranami sporu uzavretej zmluvy a tiež titulom prevzatia záväzku zodpovednosti za odchýlku (druh podpory) v zmysle ustanovení Zákona o podpore. V priebehu súdneho sporu nebol spor o tom, že nárok (predmet konania) si uplatnil výrobca elektriny z obnoviteľných zdrojov voči odberateľovi elektriny (žalobca) a tiež o tom, že žalobca má nárok na kúpnu cenu za dodanú a žalovaným odobratú elektrinu. O nespornej časti uplatneného nároku súd prvej inštancie rozhodol t.č. už právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 4.6.2019, č.k. 27Cb/189/2015-123 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 25.849,51 eura s príslušenstvom. Spornou otázkou bolo to, či žalobcovi vznikol nárok aj na podporu od žalovaného v zmysle ustanovení Zákona o podpore a teda, či žalobca ako výrobca elektriny z obnoviteľných zdrojov si splnil zákonné povinnosti pre kalendárny rok 2015. K ustáleniu právneho názoru vyšších súdnych autorít k sporným otázkam v tomto spore došlo až po podaní žaloby a podľa súdu prvej inštancie ustálený právny názor vyšších súdnych autorít mal s najvyššou pravdepodobnosťou vplyv aj na úkon žalobcu učinенý voči súdu prvej inštancie - späťvzatie žaloby v prevyšujúcom rozsahu (predmet sporu vedeného pod sp. zn. 32Cb/85/2019), o zaplatenie 14.422,63 eura s prísl. bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Súd prvej inštancie tento procesný postup žalobcu vyhodnotil ako žalobcom procesne zavinené zastavenie konania, a teda žalobca v tejto časti súdneho sporu (istina vo výške 14.422,63 eura s príslušenstvom) bol neúspešný.

9. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a z celej žalovanej istiny bez príslušenstva, pretože príslušenstvo istiny nebolo samostatným predmetom konania. Súd prvej inštancie zhodnotil, že žalobca bol úspešný v časti istiny vo výške 25.849,51 eura a neúspešný v časti istiny vo výške 14.422,63 eura. Úspech žalobcu v rozsahu 64,18 % (zaokrúhlene 64%) a jeho neúspech v rozsahu 35,82% (zaokrúhlene 36%), preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov celého konania (súdne konanie vedené pod sp. zn. 27Cb/189/2015 a sp. zn. 32Cb/85/2019) v rozsahu 28% (úspech 64% - neúspech 36%).

10. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie sp.zn.: 32Cb/85/2019 zo dňa 5.3.2024 podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorým napadol uznesenie vo výroku II. teda čo do výroku o trovách konania. Odvolanie podal z nasledujúcich dôvodov: súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania žalovaného mal podľa odvolateľa nesprávne aplikovať zákonné ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP namiesto § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie dospel k nesprávnej výpočtu percentuálnej miery úspešnosti žalobcu a žalovaného v spore a z neho vyplývajúceho percentuálneho

vymedzenia výšky nároku žalobcu na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a vyhodnocovaní úspechu či neúspechu žalobcu a žalovaného v spore podľa odvolateľa nesprávne vychádzal len z výšky priznanej a zastavenej časti istiny, bez zohľadnenia príslušenstva žalovanej istiny. Poukázal na komentár k § 255 ods. 2 CSP (Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, 2022, s. 1024 - 1035: A. B.) kde je uvedené, že zásada úspechu sa uplatní aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku. Samotná skutočnosť, že neúspech žalobcu sa v značnej časti dotýka len príslušenstva uplatnenej pohľadávky neznamená, že sa jedná o neúspech v nepatrnej časti a že by uvedená skutočnosť nemala byť zohľadnená pri vyhodnocovaní pomeru úspechu strán v spore. Poukazujúc na komentár k CSP, ako aj ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, bolo podľa odvolateľa potrebné posúdiť pomer úspechu strán sporu spolu s prihliadnutím na príslušenstvo žalovanej istiny (úroky/ úroky z omeškania), pričom uplatnené nároky na zaplatenie príslušenstva (úroky/ úroky z omeškania) bolo potrebné zohľadniť vyčíslené ku dňu rozhodovania súdu, t.j. v prípade príslušenstva z istiny priznanej v zmysle čiastočného rozsudku ku dňu vydania čiastočného rozsudku, t.j. k dátumu 4.6.2019 a v prípade príslušenstva z istiny zastavenej v zmysle napadnutého uznesenia ku dňu vydania napadnutého uznesenia, t.j. k dátumu 5.3.2024.

11. Odvolateľ argumentoval, že čiastočným rozsudkom zo dňa 4.6.2019 žalobcovi priznaný nárok pozostáva z nasledovných častí: istina vo výške 25.849,51 eura a úrok z omeškania zo sumy 13.101,46 eura vo výške 8,05 % p.a. od 19.6.2015 až do zaplatenia – k dátumu vydania čiastočného rozsudku 4.6.2019 predstavoval sumu vo výške 4.181,11 eura a úrok z omeškania zo sumy 12.748,05 eura úrok vo výške 8,05 % p.a. od 18.7.2015 až do zaplatenia – k dátumu vydania čiastočného rozsudku 4.6.2019 predstavoval sumu vo výške 3.986,85 eura. Čiastočným rozsudkom zo dňa 4.6.2019 žalobcovi priznaný nárok, teda nárok, vo vzťahu ku ktorému bol žalobca v konaní úspešný predstavoval celkovo sumu vo výške 34.017,47 eura. Zvyšný nárok, vo vzťahu, ku ktorému bolo konanie napadnutým uznesením zo dňa 5.3.2024 zastavené a vo vzťahu, ku ktorému je žalobca neúspešný pozostáva z: istiny vo výške 14.422,63 eura a úroku z omeškania zo sumy 9.163,44 eura vo výške 8,05 % p.a. od 19.6.2015 až do zaplatenia – k dátumu vydania napadnutého uznesenia 5.3.2024 predstavuje sumu vo výške 6.432,84 eura a úrok z omeškania zo sumy 5.259,19 eura úrok vo výške 8,05 % p.a. od 18.7.2015 až do zaplatenia – k dátumu vydania napadnutého uznesenia 5.3.2024 predstavuje sumu vo výške 3.658,32 eura. Napadnutým uznesením zo dňa 5.3.2024 bolo konanie zastavené vo vzťahu k sume 14.422,63 eura, a teda žalobca bol neúspešný vo vzťahu k žalobnému nároku celkovo v sume vo výške 24.513,79 eura. Odvolateľ tvrdil, že celkový žalobcom uplatnený nárok predstavoval sumu vo výške 58.531,26 eura (34.017,47 eura + 24.513,79 eura). Časť istiny a príslušenstva, vo vzťahu ku ktorým mal úspech žalobca, predstavuje celkovo sumu vo výške 34.017,47 eura a časť istiny a príslušenstva, vo vzťahu ku ktorým mal úspech žalovaný, predstavuje celkovo sumu vo výške 24.513,79 eura. Úspech žalobcu v spore zodpovedajúci priznanej časti istiny a príslušenstva vyčísleného ku dňu vydania čiastočného rozsudku (4.6.2019) vo výške 34.017,47 eura, predstavuje len 58,12 %. Úspech žalovaného v spore zodpovedajúci zastavenej časti istiny a príslušenstva vyčísleného ku dňu vydania napadnutého uznesenia (5.3.2024), vo výške 24.513,79 eura, predstavuje 41,88 %. Pomer úspechu žalobcu v rozsahu 58,12 % ponížený o úspech žalovaného v rozsahu 41,88 % tak predstavuje podľa odvolateľa celkový pomer úspechu žalovaného v spore v rozsahu 16,24 %. Odvolateľ preto navrhol odvolaciemu súdu uznesenie Mestského súdu Košice, sp.zn.: 32Cb/85/2019 zo dňa 5.3.2024 vo výroku II. zmeniť tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému priznať proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Ak by mal odvolací súd za to, že v danom prípade nie je dôvod na nepriznanie nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu, navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP, uznesenie Mestského súdu Košice, sp.zn.: 32Cb/85/2019 zo dňa 5.3.2024 vo výroku II. zmenil a rozhodol tak, že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,24 % a žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd postupoval pri prejednaní odvolania v zmysle § 378 ods. 1 a § 234 CSP. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalovaného, ktorý v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nerozhodol správne o nároku na náhradu trov konania.

15. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP na ktorý odvolateľ poukazoval spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť odvolacích dôvodov, teda či na správne zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05) a dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP neboli naplnené.

18. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie konštatuje, že v prejednávanej spore nebolo sporné, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Zásada zavinenia je inštitútom procesného práva, preto aj pojem zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a zavinenie je potrebné interpretovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie strany sporu (teda aj prejav vôle spočívajúci v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené (v konkrétnom prípade čiastočne zastavené), pričom o veci nemôže byť meritorne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba v časti, v ktorej bolo konanie zastavené podaná dôvodne, vzniká predmetnej strane sporu zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

19. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

21. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 255 ods.2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Súd prvej inštancie zastavil konanie v časti, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie v dôsledku späťvzatia žalobcu a zaoberal sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené a zároveň bral do úvahy úspech žalobcu v časti o zaplatenie istiny vo výške 25.849,51 eura s prísl. Odvolací súd zdôrazňuje, že nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva. Otázkou, či išlo o dôvodne podanú žalobu v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo súd prvej inštancie aj správne posúdil. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritornom konaní úspešný alebo nie. Kritérium procesného zavinenia súd posudzuje z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Nebolo však v prejednávanej spore sporné procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania čo do výšky

14.422,63 eura s prísl.. Predmetom odvolania bolo či zásada úspechu (zavinenia) sa uplatní aj v otázke príslušenstva uplatneného nároku napriek tomu, že príslušenstvo pohľadávky nebolo samostatným predmetom konania.

27. Odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 1MCdo/1/2004, evidovaného v zbierke súdnych rozhodnutí pod R 34/2005, v ktorom sa okrem iného uvádza, že napriek tomu, že žalobný petít nepozostával z dvoch samostatných nárokov a tento pozostával rovnako ako v posudzovanom prípade z istiny a jej príslušenstva, akýkoľvek neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva (hoci toto nebolo samostatným žalovaným nárokom), nemôže byť prehliadaný a musí byť považovaný za čiastočný neúspech žalobcu premietnutý do výpočtu náhrady trov konania.....Odvolateľ poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 19Co/77/2021 zo dňa 28.9.2022 a Krajského súdu v Trnave sp.zn.: 11Co/66/2018 zo dňa 04.02.2019, ktoré pri odôvodnení trov konania vychádzali z toho, že úroky z omeškania sú síce príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), však neznamená to, že sa na ne nemá prihliadať pri rozhodovaní o trovách.

28. Odvolací súd konštatuje, že zásada úspechu v spore sa premieta v § 255 ako základné kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Pomer úspechu (miera úspechu) je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Zásada úspechu vo veci je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie, ktorá bola transformovaná do § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniła, že vznikli.

29. Odvolací súd poukazuje na to, že v prípade, ak dôjde k zastaveniu konania v dôsledku úplného alebo čiastočného späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda tak na strane žalobcu, ako aj na strane žalovanej. Ako vyplýva z obsahu napadnutého uznesenia, späťvzatie žaloby o sumu 14.422,63 eura s prísl. súviselo s ustálením právneho názoru vyšších súdnych autorít k sporným otázkam v tomto spore, a to malo vplyv aj na úkon žalobcu učený voči súdu prvej inštancie - späťvzatie žaloby v prevyšujúcom rozsahu (predmet sporu vedeného pod sp. zn. 32Cb/85/2019), o zaplatenie 14.422,63 eura s prísl. bez uvedenia konkrétneho dôvodu.

30. Odvolací súd poukazuje na to, že v čiastočnom rozsudku zo dňa 04.06.2019 bol žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie istiny vo výške 25.849,51 eura a úrok z omeškania zo sumy 13.101,46 eura vo výške 8,05 % p.a. od 19.06.2015 až do zaplatenia a úrok z omeškania zo sumy 12.748,05 eura vo výške 8,05 % p.a. od 18.7.2015 až do zaplatenia, nie k dátumu vydania čiastočného rozsudku 4.6.2019 tak, ako úspech vyčísl'oval žalovaný v podanom odvolaní. Žalovaný ako odvolateľ v odvolaní ani neuviedol, či a kedy priznaný úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky uhradil žalobcovi pokiaľ vyvodzuje, že je spravodlivé kapitalizovať úrok z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu a takto kapitalizovaný úrok z omeškania spolu s istinou brať do úvahy pri rozhodovaní o trovách konania podľa §§ 255 a 256 CSP. Aj z uvedených dôvodov nemožno preto považovať výpočet pomeru úspechu strany sporu zo strany odvolateľa za vecne správny. Odvolací súd sa s názorom odvolateľa nestotožňuje, že v prejednávanej spore je potrebné prihliadať aj na pomer úspechu týkajúci sa príslušenstva a nepovažuje za spravodlivé (čl. 2 ods. 1 Základných princípov CSP), aby boli strany procesne zodpovedné za výsledok konania nielen vo vzťahu k istine, ale aj k príslušenstvu, pričom procesná zodpovednosť sa prejavuje najmä zodpovednosťou za trovy konania. Späťvzatie žaloby a zastavenie konania sa netýkalo sumy tvoriacej základ celého konania t.j. istiny žalovanej sumy, možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že pri zisťovaní úspechu je potrebné vychádzať výlučne z úspechu strany sporu k uplatňovanej istine, nakoľko príslušenstvo istiny netvorí osobitný predmet konania. Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že pri platení súdneho poplatku za podanú žalobu sa v zmysle zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vychádza len z ceny predmetu sporu, resp. hodnoty predmetu sporu a cena príslušenstva sa zahrnie do základu len vtedy, ak toto je samostatným predmetom poplatkového úkonu. Aj z uvedeného dôvodu možno podľa názoru odvolacieho súdu konštatovať, že matematické operácie odvolateľa, ktorými vyčísl'oval žalobcom uplatnenú výšku úroku z omeškania z istiny a následný výpočet čistého úspechu žalobcu bol nadbytočný, pretože stačilo zistiť úspech, či neúspech sporových strán vo vzťahu k žalobcom uplatnenej istine, čo súd prvej inštancie aj realizoval.

31. Pokiaľ sa odvolateľ odvolával na súdnu prax (napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 116/1967), ktorá už mala vyložiť, ako treba chápať úspech žalobcu, ak predmetom konania boli viaceré samostatné nároky a zdôraznil, že aj keď v prejednávanej veci žalobný petit nepozostával z dvoch samostatných nárokov (žalovanú pohľadávku a jej príslušenstvo za také nemožno považovať), má mať vyššie uvedený právny názor ten význam, že každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný. Odvolací súd sa nestotožňuje s týmto názorom a tvrdí, že pri zisťovaní úspechu je potrebné vychádzať výlučne z úspechu strany sporu k uplatňovanej istine, nakoľko príslušenstvo istiny netvorí osobitný predmet konania tak ako je to uvedené v odseku 29. odôvodnenia tohto uznesenia. Rozhodnutia krajských súdov a pasáže z nich, ktoré citoval odvolateľ v odvolaní nie sú pre odvolací súd záväzné a nepredstavujú záväznú judikatúru pre všeobecné súdy.

32. Odvolací súd konštatuje, že viaceré rozhodnutia všeobecných súdov vychádzajú zo záveru, že úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pokiaľ nie sú samostatne predmetom konania (vyčíslené z určitej istiny, v určitej sadzbe, za určité obdobie a uplatnené samostatne alebo popri istine ako kapitalizované úroky z omeškania), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny a z úspechu strán sporu k tomuto nároku. Z uvedeného vyplýva, že späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania žalobcom po začatí konania nemá na rozhodnutie o náhrade trov konania žiaden vplyv.

33. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie v II. výroku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 28% účelne vynaložených trov čo je v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu.

34. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP. V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).